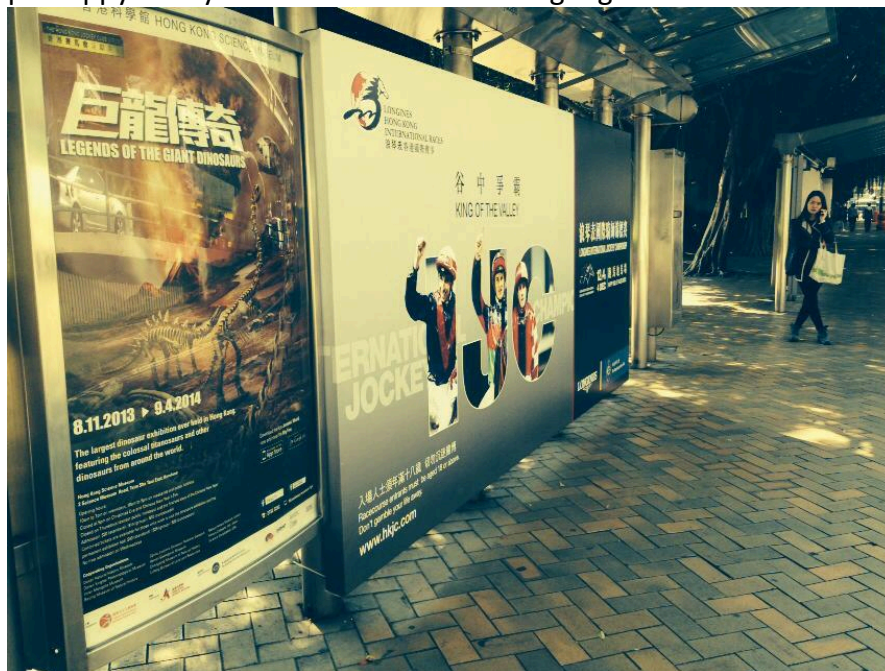

Reserapport från min stipendieresa till Hong Kong

En inblick bakom kulisserna hos Hong Kong jockeyclub

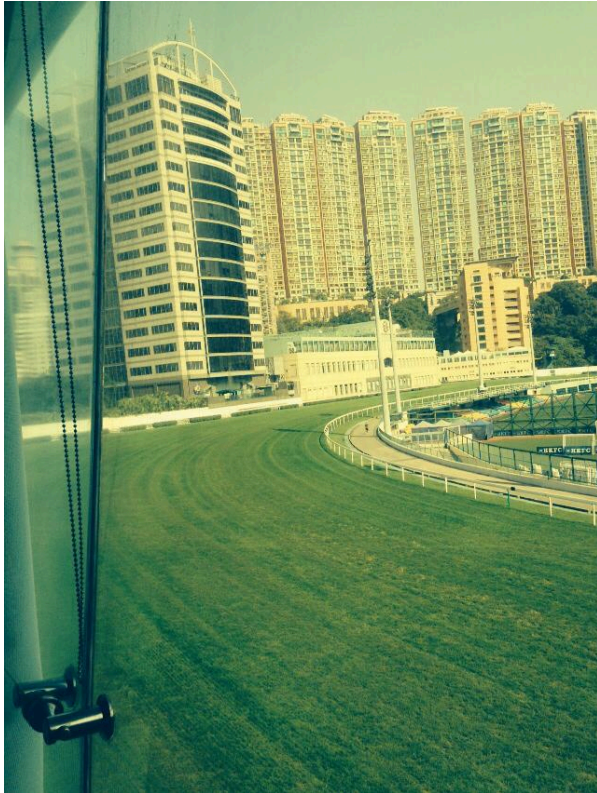
Hong Kong Jockey Club är en stor organisation med över 5000 anställda från hela världen och då ej inräknat alla inhyrda på löpdagar och andra speciella tillfällen. Jag fick chansen att gå bakom kulisserna och se hur en del av denna organisation fungerade. Bl.a. var jag med i ("stewarts") galoppdomstolen under tre lopp när det var Happy Valley International Jockey Championship. Vilket innebar att kända jockeys från hela världen var med och deltog i fyra lopp på Happy Valley för att sedan kora en slutgiltig vinnare.

Busstation Hong Kong

Jag fick även vara med i måldomartornet som har den bästa utsikten över banan, delta i en lottning av startspår. Jag fick även se deras årliga breeze-up auktion, spårdragningen för de fyra huvudlöpningarna på Hong Kong cup dagen och möta en hel del människor från olika delar av världen.

Hong Kong Jockey Club grundades redan 1884 men då hade det redan funnits en bana sedan 1865. Däremot fanns det varken en kines eller kvinna i Hong Kong Jockey Club förrän på 1920-talet. Innan dess var det mest engelsmän men även andra europeiska länder var representerade.

Jockeyklubbens huvudkontor bredvid Happy Valley banan

Hong Kong Jockey Club står idag för 13 % av Hong Kongs skatteintäkter och ca 2/7 av befolkningen spelar på hästar och även fotboll som Hong Kong Jockey Club även sköter spelet för. Spel är stort i hela Kina och man har som regel ett förbud att personer under 18 år inte får vistas i lokaler där det finns spelmöjligheter. Däremot lockar galoppbanorna gärna unga vuxna på olika sätt, bl.a. genom en egen racing club. Det är billigare och lättare att bli medlem i denna racing club än att bli medlem i jockeyklubben. All vinst jockeyklubben får går direkt till olika välgörenheter, t.ex som att bygga skolor, äldreboende osv. Detta gör att Hong Kong är smått beroende av Hong Kong Jockey Club i dagsläget.

Deras äldsta bana är Happy Valley, som ligger 10 min promenad från centrum (Times Square) och ligger i anslutning till många av de största shoppinggatorna. Happy Valley har endast en gräsbana och innanför ligger en idrottsanläggning öppen för allmänheten. Många Hong Kongbor tar sin löprunda där, eftersom det är brist på öppna ytor i Hong Kong. På Happy Valleys läktare ligger även en nattklubb (Adrenalin) och en Beer Garden i början av upploppet. Till och med en liten McDonalds finns på plats. Men närmast vinnarcirkeln/ledvolten, som ligger i slutet av upploppet, var det ägarboxar och medlemsområde, vilket delade upp det bra. På Happy Valley sker ingen daglig träning utan den sker på Sha Tin, den mer nybyggda banan som ligger i New Territorium som ligger i vad som har varit en förort men nu blir mer och mer en del av staden.

Innerplan på Happy Valley, bl.a. löpspår och fotbollsbanan

På Sha Tin finns det tre banor. Ytterst är det en gräsbana, innanför den en allvädersbana och ytterligare innanför den en allvädersbana där all träning sker. För att komma till de två innersta banorna finns det en tunnel som går från stallområdet. En smart grej är att när man går på banorna så finns det som en railad påfart vilket gör att det inte finns några öppningar direkt ut från banan.

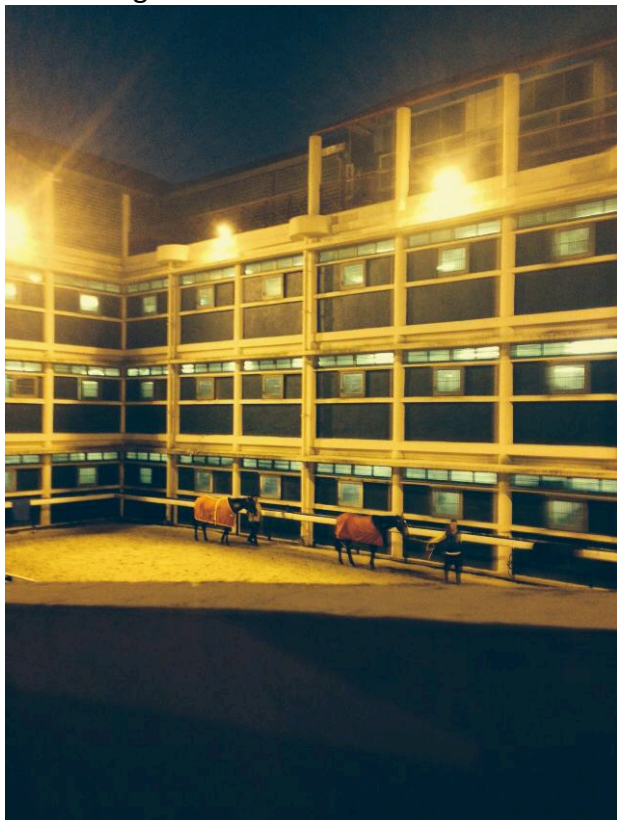

Allvädersbanorna på Sha Tin

På stallområdet finns det en veterinärklinik, en hovslagare och simbassäng för hästarna under tak. Alla veterinärer och hovslagare som arbetar med galopphästarna i Hong Kong är anställda direkt av Hong Kong Jockey Club precis som tränarna, arbetsryttarna och stallarbetarna. Det betyder att tränarna inte betalar sina arbetsryttare lön eller fakturerar sina hästägare, detta sköter Hong Kong Jockey Club.

Stallarna är byggda som våningshus och har oftast tre våningar. För att komma upp med hästarna används ramper som går på utsidan av stallarna.

Stallområdet är hårt bevakat, med vakt och spärrar och man kommer inte in om man inte har behörighet.

Löp sker två dagar i veckan i Hong Kong, året runt förutom två månaders uppehåll i juli och augusti då det är alldeles för varmt och kvavt. På onsdagar är det kvällslöp på Happy Valley och då fraktas alla hästar kostnadsfritt på morgonen gemensamt från Sha Tin till stallarna som finns på Happy Valley. På söndagar är det dagslöp på Sha Tin. Normalt sätt är det ca åtta till nio löp på en dag och 30 min mellan varje löp. Det finns många fördelar med detta. Bl.a. har galoppdomstolen gott om tid att överlägga och gå igenom tidigare löp plus jockeyn har tid att väga ut sadeln till nästa löp.

Anmälan till löp sker 7 dagar innan loppet och startanmälan 3 eller 4 dagar innan loppet. När en häst startanmäls blir den kollad av en veterinär och skulle det vara något fel på den stryks den. Men då finns det oftast några reservhästar som står med i programmet under reserv, som kommer med i loppet. Även ett enklare dopingprov tas kvällen innan löpen så att hästen kan strykas om man hittar olagliga substanser men alla går ju inte att hitta med detta och även andra dopingprov tas men oftast efter löpen. Om hästen blöder efter lopp skickas den första gången på obligatorisk vila 3 månader, nästa gång skickas den på obligatorisk vila 6 månader och blöder den en tredje gång får den aldrig starta mer.

Hästens startspår dras genom ett halvautomatiskt lottningsystem, detta för att förhindra att det är vissa hästar som alltid hamnar långt ut.

Vid startanmälan måste man anmäla om hästen ska ha blinkers, sidoludd, tungband, ringbett eller pullarnosgrimm. Om det är första gången hästen bär något utav denna utrustning noteras även det i programmet t.ex. B1 för blinkers första gången eller B- om man har tagit av blinkers sedan tidigare start.

I programmet står det även pp eller ppg efter hästen, en pp häst har inte startat innan den kom till Hong Kong (alla hästar importeras till Hong Kong, oftast sent som tvååringar då de inte har några tvåårslöp) och ppg häst har resultat innan den importerades. Hong Kong har ett eget handicap system men har även ett internationellt handicap för alla hästar. Dom har ca 15 hästar med över 100 i internationellt formtal. 80 % av alla löp som rids är handicaplop.

Jockeysarna har ett kg för västen och inhemska jockeys som inte ligger på absoluta toppen får två kilo av i alla löp (kallat freelance claim). Vid vågen finns en låda med bly som är markerade med hur mycket det väger. Banorna står för bly och paddar som sedan tvättas i stora tvättmaskiner bakom jockeyrummet. I Sha Tins jockeyrum finns även ett rum där alla ägardressar hänger.

Under jockeychampionatet fick jag alltså sitta med galoppdomstolen under tre lopp. Galoppdomstolen består av ca 9 personer varav endast tre är kineser, de andra kommer från Australien, England, Sydafrika osv. Den internationella spridningen fungerar väldigt bra. Det finns nio kameravinklar som följer loppet plus ett GPS/tracking system som sitter i hästens nummervojlock precis som i Deauville Frankrike. Filmen visas på en stor projektorduk och det går att båda zooma ut och in, sätta på slowmotion, spola fram och tillbaka, med hjälp av endast en joystick som ordförande har. På varje kameravinkel finns en tidsangivelse angiven så att man ser att det som sker ur alla nio vinklar verkligen sker samtidigt. Under själva löpet går vissa ur galoppdomstolen upp till en egen balkong där de kan se löpet live, här har dom även ett nytt system som gör att det räcker att de trycker på ett nummer på en typ av "Ipad" så kommer den hästen med det numret att tas till veterinären eller annat man vill kontrollera t ex utrustning, direkt utan att de behöver ringa några samtal. Galoppdomstolen går igenom filmen bit för bit och antecknar minsta lilla sak de ser, även om det inte straffar någon utan bara noterar om hästen inte kom fram eller fick ett lopp långt ut osv. Rapporten för varje lopp är väldigt utförlig. Oftast behöver inte jockeysarna protestera utan galoppdomstolen sköter det ganska bra själva.

Efter mitt besök i galoppdomstolen fick jag mig en rundtur på hela läktarområdet och mina fötter led därefter, det är gigantiskt och man skulle lätt kunna gå vilse bland alla ägarboxer. Efter detta tog jag mig upp till måldomartornet och fick se deras amerikanska system för målfoton. Supersnabbt var det. Måldomaren är en av tolv hedersvalda medlemmar i jockeyklubben och alla tolv förväntas att någon gång under året sitta som måldomare, därför har de ett rullande schema. Dessa är volontärer och betalas inte.

Utsikt från domartornet på Happy Valley

På fredagen var det spårdragning på Sha Tin, och det var en verklig show, det såg ut som en TV-show, ett riktigt spektakel. De var det fyra stora loppen som det skulle dras för och en representant från varje häst fick dra hästens spårnummer och sen vem som skulle få dra nästa. Detta filmades och speciellt många ansiktsbilder blev det.

Spårlottning inför det fyra stora löpen på Hong Kong cup dagen. Här visas banan inför varje distans.

Dagen efter åkte jag igen ut till Sha Tin för att titta på morgonträningen och efter en frukost på banans frukostrestaurang var det dags för breeze-up auktion i Sha Tins ledvolt. Det var 16 tvååringar som skulle säljas då tre var strukna. Breeze-upen hade redan skett lördagen innan men när varje häst visades upp rullade det en film på deras breezing. Även detta var en show och många av de som bjöd zoomades in så man fick se deras olika miner. Den billigaste hästen gick för 2 miljoner och den dyraste för ca 7,6 miljoner kr. Det var inga märkvärdiga hästar även om alla hade bra stam. Men efterfrågan är stor och pengar finns det. För att få köpa en häst i Hong Kong måste man vara medlem i Hong Kong Jockey Club och ha fått tillåtelse (ett permit) att köpa häst. Det ansöker man om på vårkanten inför hösten. Man får söka hur många permit man vill men man kanske bara får ett. Sen måste man söka olika permit beroende på om man tänker köpa en pp-häst eller en ppg-häst. Konsortium är därför mycket vanligt!

På söndagen var det dags för den stora dagen, Hong Kong cup, jag åkte dit med min ursprungliga kontakt och ett par vänner till honom. Där hamnade vi i en ägarbox med riktigt bra utsikt och en rad internationella gäster vid de andra borden. Det serverades all möjlig mat i en stor buffé, vilket är mycket populärt. På Sha Tin finns inga klubbar eller Beer Garden, den har en annan förutsättning än Happy Valley som ligger mitt inne i centrum. Man har anpassat varje bana efter dess läge.

Ägarbox på Sha Tin

Sha Tin har istället stora läktarutrymmen och trevliga restauranger och massvis med ägarboxer. Läktarna var packade med folk och ledvoten överfull. Sha Tin har en riktigt fin ledvolt som ligger på läktarens baksida, den är helt täckt av en gummimatta men i olika färger vilket gör att de gröna mattorna ser ut som gräs ovanifrån, väldigt smart lösning då

det inte gör något om hästarna kommer ut på de gröna områdena plus att det blir aldrig upptrampat och är även bra ur en säkerhetssynpunkt förstås. Exklusivt är ju taket som går att dra ut och in över ledvolten.

Doug Whyte, jockey som har varit championjockey 11 år i rad men som hade ett riktigt dåligt år i år lyckades kamma hem tre av det fyra stora löpen varav en av dem Hong Kong cup, ombord på en Richard Gibson tränad häst.

I normala fall sker vinnarceremonin i vinnarcirkeln som ligger i jämnhöjd med mållinjen på läktarsidan, där leds hästen in mellan två railbitar som bildar en spilt liknande område (finns även på Happy Valley) och sen ställer sig ägare, tränare osv på varsin sida av huvudet. Det är väldigt smart konstruerat då hästen inte kan fara omkring och riskerar inte att skjuta ut rumpan rätt i en ägare eller liknande. Nu skedde istället vinnarceremonin ute på banan vid mållinjen men railbitarna flyttades dit. Jockeyn fick vid detta speciella tillfälle väga in först och sedan hölls vinnarceremonin inför en gigantisk publik.

Sha Tin: Hong Kong cup vs en vanlig söndag (se nedan vanlig söndag)

Jag fick höra att Hong Kong Jockey Club även har planer på att bygga en stor träningsanläggning i Kina, som kanske i framtiden även kan bli en kapplöpningsbana, men idag är det inte tillåtet med spel i Kina, förutom i Hong Kong och Macau som är Kinas Las Vegas, med massvis med casinos och lyxhotell. Macau ligger ca 45 min med båt från Hong Kong och de har en mindre galoppverksamhet och har lopp varje fredag.

Hong Kong Jockey Club är otroligt välorganiserad, vilket jag inte är ensam om att tycka utan de flesta andra galoppländer tycker likadant och de är framåtsträvande. De söker hela tiden utveckling. De har lyckats marknadsföra galoppen på ett otroligt gynnsamt sätt, lite underlättar det förstås att kineser tycker om spel så mycket. Men de har även hittat andra sätt att locka folk till galoppbanorna och sporten. Att det är så svårt att bli medlem i Hong Kong Jockey Club är synd men ändå ett väldigt smart drag, då det idag är status att vara medlem i Hong Kong Jockey Club så är det många som ansöker om att bli medlem, speciellt då det är så exklusivt. Många av medlemmarna är heller inte Hong Kong kineser och man får en standard på hästägare som man vet betalar och har råd att betala en riktigt månadshyra för vad det kostar att ha häst i träning. En annan fördel är att standaren på hästarna höjs. Eftersom det är en stor efterfrågan på hästar men en liten tillgång så går många ägare ihop och köper en häst tillsammans och istället för att köpa 15 hästar köper de en riktigt fin häst.

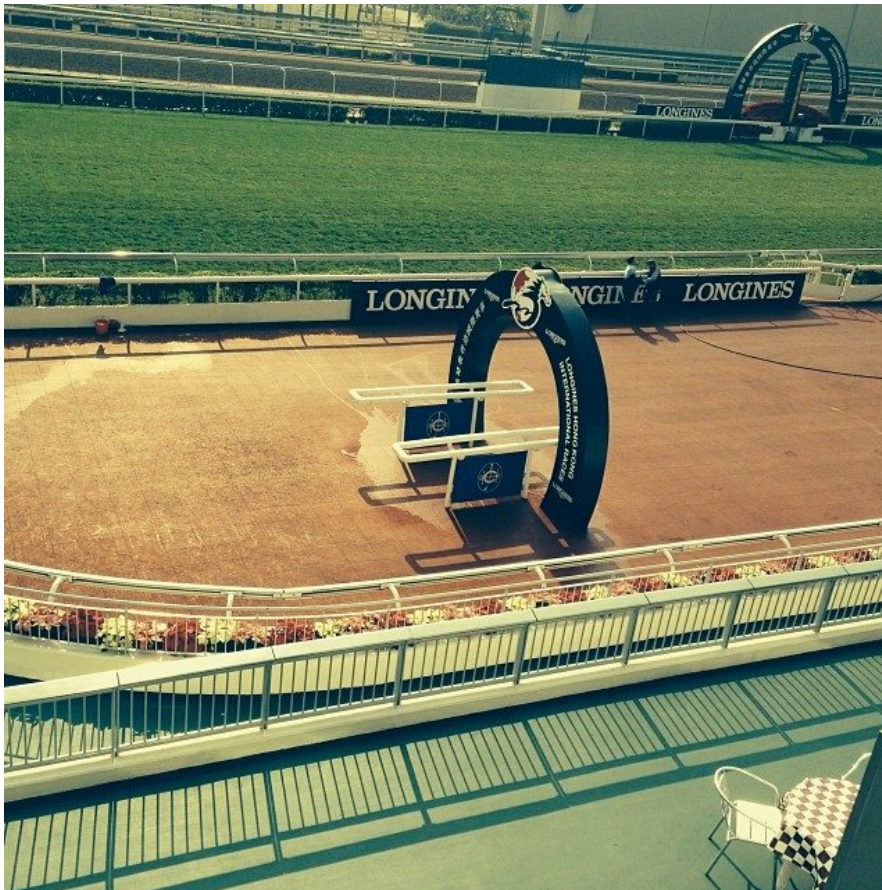

En annan fördel med Hong Kong Jockey Club verkar vara att den är så internationell, det vill säga att många av de som arbetar för Hong Kong Jockey Club kommer från olika länder runt om i världen. De tar med sina erfarenheter från sina galoppländer och många av dem har lång erfarenhet sedan tidigare. Hong Kong har nämligen möjlighet att välja och vraka och ta de bästa då de erbjuder väldigt bra arbetsvillkor och många söker därför tjänst hos Hong Kong Jockey Club. Den internationella spridning syns överallt bl.a. i galoppdomstolen, hos tränare och jockeys.

Det syns även på det olika smarta lösningarna de har, vissa saker är billiga och enkla men nog så viktiga andra är betydligt dyrare men pengar är inte något Hong Kong Jockey Club lider brist på.

Sammanfattning av smarta och enkla lösningar:

- "spilta" som vinnarcirkel, hästen står mer still och riskerar inte att fara över någon i vinnarcirkeln, speciellt om det är en del oerfarna hästägare.

- Gummimattor i hela ledvolten i olika färger, ser fortfarande fint ut och blir dessutom inte upptrampat och fult. Plus väldigt bra ur en säkerhetssynpunkt för hästarna.

- På- och avfarter till träningsbanorna är konstruerade som påfarter till en motorväg, med en rail på vardera sida, det gör att det inte blir några öppningar i ytterrailen och hästarna får mindre tendens att springa ut.

Har filmklipp på detta, syns mycket tydligare då

- Halvautomatisk spårlottning
- Freelance claim, viktavdrag för de sämre lottade ryttarna

Med denna reseberättelse vill jag tacka Svenska Jockey klubben som gav mig den ekonomiska möjligheten att genomföra denna resa och chans till en rad nya intryck. Dessutom fick jag bla återknyta bekantskapen med hästen Cirrus des Aigles, som jag red i Frankrike, med entourage. Cirrus des Aigles är bland de 10 bästa hästarna i världen. Cirrus des Aigles slutade 3:a i Hong Kong Cup.

Den här resan hade heller inte blivit av om jag inte hade fått hjälp av Bo Ekander, Svenska Kungliga Hong Kong Sällskapet, Mr Alvin Chang, Ekpac (hästägare och initierar av kontakten med Hong Kong Jockey Club) och Mr K L Cheng, Head Racing Manager, som har organiserat mitt program och ordnat behörighet för att titta och delta bakom kulisserna.

Skrift och bild: Fabienne De Geer

